

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Ув 832/06
26.03.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Наде Кљајевић, председника већа, мр Јадранке Ињац и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, записничарем, одлучујући по тужби тужиоца АА, против туженог Министарства одбране – Сектор за људске ресурсе – Управа за кадрове, Одељење за стамбене послове, Виша стамбена комисија, ради поништаја решења Војне поште аа, Виша стамбена комисија, Уп-2 бр. 6-2/2004 од 27.1.2004. године, са заинтересованим лицем ВВ – Војна пошта вв, у предмету доделе стана, у нејавној седници већа одржаној дана 26.3.2008. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Војне поште 1313 Београд, Виша стамбена комисија, Уп-2 бр. 6-2/2004 од 27.1.2004. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба АА поднета на доделу трособног службеног стана ВВ.

Против наведеног решења тужилац је благовремено 13.2.2004. године, поднео тужбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У тужби је навео да му је решењем од 10.7.2003. године, додељен двособан службени стан у ББ али да није цењено да му овај стан није предат на коришћење, да не стоји навод туженог да нема поднет захтев за доделу стана за службене потребе у Београду, с обзиром да је молбу поднео под бројем Т-190/1 од 18.7.1996. године, да његова молба треба да се разврста у I групу јер се према одредби чл. 6. ст. 2. Правилника сматра да лице нема стан ако има додељен стан који се из објективних разлоге не може користити и да сматра да приликом сваког премештаја није потребно подносити нову молбу за службени стан већ само Стамбеној комисији пријавити место службовања ради доношења новог закључка. Предложио је да се тужба уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужена страна је остала при разлозима оспореног решења и предложила да се тужба одбије.

Након што је предмет Врховног војног суда Уп. бр. 224/04, под којим бројем је била заведена тужба тужиоца, достављена овом суду, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка управне ствари, ценећи законитост оспореног управног акта у смислу чл. 39. ст. 1. Закона о управним споровима, нашао да је тужба основана.

Диспозитивом оспореног решења одбијена је жалба тужиоца уз навод да је жалба поднета за доделу трособног службеног стана заинтересованом лицу – ВВ, без навођења података за идентификацију првостепеног решења. У уводу оспореног решења је наведено да је решење донето у решавању по жалби тужиоца која је код туженог заведена под Уп-2 бр. 6-1/2003 22.1.2004. године. У списима управне ствари, тачније у стамбеном досијеу тужиоца, налази се жалба тужиоца која је код Више стамбене комисије

примљена 22.1.2004. године. Та жалба је заведена под Уп-2 бр. 6-1/04 што је различити број завођења од броја жалбе наведене у уводу оспореног решења. Из жалбе тужиоца, која се налази у стамбеном досијеу тужиоца, од 22.1.2004. године, произлази да је тужилац жалбу поднео против решења Стамбене комисије Војне поште аа, како је и наведено у уводу оспореног решења и да је број решења о додели трособног службеног стана ВВ Уп-1 бр. 14489/2001 од 10.12.2003. године (за које, иначе, из стамбеног досијеа заинтересованог лица произлази да је поништено по службеној дужности решењем првостепене стамбене комисије Уп. бр. 1489-12/2001 од 29.1.2004. године).

С обзиром да се из оспореног решења не може, са сигурношћу, закључити о којој жалби тужиоца је одлучено и у односу на које првостепено решење, да је одредбама чл. 196. до 199. Закона о општем управном поступку, које се односе на облик и саставне делове решења, прописано шта све треба да садржи решење, посебно у уводу решења и диспозитиву, који мора бити кратак и одређен и да се ове одредбе, у смислу чл. 235. сходно примењују и на решења која се доносе по жалби, суд је нашао да је тужени учинио повреде правила поступка из ових одредби, што је било од утицаја на решавање ствари. То су и разлози због којих је суд нашао да се спор није могао расправити на основу чињеница утврђених у управном поступку.

У поновном поступку тужени орган ће отклонити недостатке на које му је указано у овом решењу, па ће након што правилно и потпуно утврди све чињенице битне за доношење нове одлуке, правилном применом одговарајући законских одредби, донети нову одлуку.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца Врховни суд Србије је тужбу уважио и оспорено решење поништио, применом одредбе чл. 41. ст. 2. у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима. У смислу чл. 61. истог Закона, тужени орган је, у поновном поступку, везан примедбама суда изнетим у овој пресуди.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 26.3.2008. године, У-В 832/06

Записничар, Председник већа-судија,

Љиљана Петровић, с.р. Нада Кљајевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК